

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 74. Statuta Nationalis Synodi Maronitarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

nova inde dissidia enasci possent, hoc Sæc. XVIII.
A. C. 1736.
 anno P. Antonius de la Courte Missionarius, ac Gallicæ Missionis Minister Romam contendit, qui de totius Missionis statu rationem reddens, præfatæ S. Congregationis Cardinalibus libellum supplicem obtulit, in quo illos de innovatione a dicto Episcopo facta, & de periculo inde pertimescendo edocuit: Re igitur maturius pensata Pontifex opportuno remedio utrique parti satisfecit.

§. LXXIV.

Statuta Nationalis Synodi Maronitarum.

Affidua Clementis XII. sollicitudo Pastoralis ad ipsas etiam Orientales Ecclesias hoc anno sese extendit: Exstat gens Catholica in Phœnicæ terris, quæ præcipue Montem Libanum incolit, & sese in Syriam, Syro-Phœniciam, Tripolin, Alepum, Berythum, Sidoniam & Cypri Insulam extendit. Vocantur hi populi Maronitæ, a S. Marone Abbate, qui eos in fide Catholica circa annum Christi quadringentesimum instituit, multasque Monachorum, qui postea sese S. Antonii Regulæ addixerunt, ædes construxit:

A a 3

Post-

Sæc. XVIII. Postquam vero Macedonij, Appollina-
A. C. 1736. ris, Nestorij, Eutychetis &c. hære-
 ses universam Syriam infecerant, Ma-
 ronitæ pariter cum aliis velut rapido
 quodam torrente in errorum colluuiem
 præcipitati fuerant, donec tandem jam
 an. sæculi duodecimi trigesimo pri-
 mo sese Innocentii II. Pontificis obse-
 quio dicarent, & sub Lucio III. Papa cir-
 ca annum Domini millesimum centesi-
 mum octogesimum secundum in mani-
 bus Aimerici Latini Antiocheni Patri-
 archæ palam una omnes fidem Catho-
 licam profiterentur. Ab eo tempore
 semper ad confusionem aliorum Sy-
 riæ populorum constanti fide Sa-
 cræ Sedi addictissimi remansere: Hanc
 tamen gloriam huic nationi, simulque
 Ecclesiæ Romano-Catholicæ non pau-
 ci ex scriptoribus A catholicis invident,
 ac memores infamiæ, qua eorum secta
 a Græcorum Synodis præsertim sub Je-
 remia & Cyrillo Berrhoensi, ac Par-
 thenio Patriarchis Constantinopolitanis
 necnon sub Dositheo Patriarcha Hiero-
 solimitano affecta fuerat, ultionis stu-
 dio in suis libellis spargunt, Maronitas
 non ob *veritatis desiderium*, & *doctrinæ*
unitatem, sed *propter speratam Pontificis*
contra Turcas opem sese Romanæ Eccle-
 siæ addixisse, de reliquo autem illos
 potissimam partem cum ceteris Orien-
 talium

talium sectis convenire, & non nisi pauca cum Romano-Catholicis habere communia, eo quod Missam in lingua Syriaca vel Arabica celebrent, Eucharistiam sub duplici specie administrant, Sacerdotes sint conjugati &c. Verum in hoc an malitiam magis Lector miretur, an inscitiam ac stoliditatem, anceps dubiusque hæret; Ergone unitas fidei Catholicæ consistit in Sacerdotum cælibatu, sumptione unius speciei aut in Missa latine dicta? Quis in Ecclesiæ Historia adeo peregrinus est, qui nesciat, has res non ad fidei dogma, sed ad Ecclesiæ disciplinam pertinere hancque salva unitate fidei, uniusque Ecclesiæ universalis integritate diversam in diversis Ecclesiis particularibus, ipso supremo Ecclesiæ Capite id approbante aut permittente, esse posse? Maronitæ æque ac alii Orientales in patria sua lingua Romæ in ipsa etiam Basilica Vaticana Divi Petri Missam publice celebrant, quin ullus eos propterea ab unitate Ecclesiæ Catholicæ vel in minimo dissentire somniasset. Pudet & tædet, tam inceptorum criticorum inscitiam in re adeo manifesta exagitare; si enim hi vel levi hujus rei notitia tincti essent, utique scire possent, Maronitas perfectam cum Ecclesia Romana unionem sæpius

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

Unparth.
Kirchens.
Histori
fortsetzung
III. p. 588.

Sæc. XVIII. cum suis Patriarchis innovasse, & qui
 A. C. 1736. dem anno 1469. cum Paulo II. anno
 1526. & 1531. cum Clemente VII. an-
 no 1577. & 1584. cum Gregorio XIII.
 cum Clemente VIII. anno 1596. cum
 Paulo V. anno 1612. PP. qui postremus
 pro eis etiam Romæ Collegium funda-
 vit, certe non pro Schismaticis, aut
 ab unitate Ecclesiæ Romanæ abscissis:
 Quam crassa autem illa ignorantia, qua
 sine fronte scribitur, Maronitas sub
 duplici specie S. Eucharistiam admini-
 strare, eorumque Sacerdotes esse con-
 jugatos? cum tamen matrimonium eis
 sit summopere inhibitum, præcipue eo-
 rum Episcopis, quos dignitatis sue
 eminentia severius a conjugio arcet, &
 si paucissimi ex eorum Sacerdotibus
 conjuges habent, jam ante susceptos
 Ordines conjugati erant, & eorum
 Monachi, præter quos & ceteri Sa-
 cerdotes. pariter cum ceteris Occi-
 dentis Regularibus votum castitatis
 profiteantur: Sed relinquamus insula-
 sos hos Aristarchos sua somniare som-
 nia; venia digni esse videntur; cum
 enim ex sectæ suæ instituto fidei unita-
 tem, quam in sua Ecclesia incassum
 quærent, Romanæ etiam Ecclesiæ in-
 videre teneantur, eam tamen solida ra-
 tione impugnare nequeant, identidem
 ad antiquum, quem a suis primis Ma-
 gistris

*Moreri Diss.
 V. Maroni-
 tes.*

gistris edocti sunt, errorem recurrunt, Sæc. XVIII.
 quo disciplinam Ecclesiæ, ejusque ri- A. C. 1736.
 tus cum fidei dogmate confundunt, &
 ex adoptato hoc errore in alios æque
 crassos præcipites ruunt, simulque vel
 suam ignorantiam, vel perversum ca-
 lumniandi, & quod ignorant, blas-
 phemandi pruritus manifestant.

Porro Maronitæ Monachi olim in
 Monte Libano plusquam quadraginta
 habebant monasteria, ex quibus tamen
 potiora a Turcis fuere devastata; plu-
 ra tamen eorum adhuc ab exacta Mo-
 nachorum disciplina & pietate inclares-
 cunt: Doctus quoque ejusmodi Mona-
 chus, qui per septem annos Romæ
 agebat, celebrem typographiam anno
 1730. secum ad Montem Libanum de-
 tulit, atque in Arabico idiomate jam
 plures libros edi curavit. Ceterum hi
 Monachi occurrentibus quandoque du-
 biis aut controversiis utuntur opera,
 consilio & arbitrio PP. Carmelitarum
 Discalceatorum, qui Aleppi, Tripoli
 &c. habitant, ad quorum Conventum,
 qui vulgo Mar-Elicha vocatur, anno
 1635. Galcup de Chasteuil Nobilis in
 Provincia natus, Vir pietate ac doctri-
 na insignis, vitæ solitariæ & austeræ
 studio ex Monte Libano secessit, ibi-
 demque die decima quinta Maij anno
 A a 5 1644.

Sæc. XVIII. 1644. mortuus suos libros a se elucubratos præcipue sua commentaria in Scripturam præfatis PP. Carmelitis reliquit.

Cum autem injuria temporum, & quorundam perversitate sensim primævæ institutionis fervor & disciplinæ Ecclesiasticæ observantia declinaret, indeque plures corruptelæ, lites & controversiæ pacem interturbantes inter Monachos & populos irreperent, hinc ipsimet Patriarchæ, Archiepiscopi, ac hujus Nationis Episcopi, Abbates & Monachi pro opportuno remedio sæpius ad S. Inquisitionem Romanam, & Congregationem de Propaganda recurrerunt, utque universalior firmiorque esset disciplinæ restauratio, hoc anno Nationalem Synodum celebrare decrevere. Eo fine datis ad Papam literis Josephum Simonium Assemanium ejusdem Nationis Præsulem Bibliothecæ Vaticanæ Præfectum, & Basilicæ S. Petri Canonicum ablegari petierunt, ut Pontificis nomine proximæ Synodæ præesset. Annuit Clemens XII. piæ eorum votis, & præfatum Assemanium in Orientem transmisit: Ineunte ergo Mense Octobri hoc anno convenere Josephus Patriarcha Antiochenus, quatuordecim Episcopi Maronitæ, & Syri, totidem Armeni, Abbates & regula

gulares quam plurimi, qui in Ecclesia Sæc. XVIII.
 B. M. Virginis de Loaisa Montis Li- A. C. 1736.
 bani Monachorum S. Antonii huic Syn-
 nodo initium fecere: Quæ autem ibi-
 dem pertractata ac definita fuerint,
 cum Benedictus XIV. qui hanc Synodum
 anno 1741. die prima Septembris
 confirmavit, exacte in sua Constitutio-
 ne describat, hanc ad verbum huc in-
 ferere lubet.

„Quantum (sunt verba hujus doc-
 „tissimi Pontificis) ad Catholicæ Reli-
 „gionis veritatem illustrandam, confir-
 „mandamque, quantum ad ecclesiasti-
 „cæ disciplinæ observantiam procuran-
 „dam, quantum ad Christianæ pieta-
 „tis, & sanctimonix studium promo-
 „vendum prodesse hujus modi Cætus,
 „& Synodi, satis superque experimento
 „comprobavit ipsa antiquitas. *Qua sa-
 „ne ex causa, inquit Sanctus Martyr,
 „& Episcopus Cyprianus, necessario
 „apud nos fit, ut per singulos annos senio-
 „res, ac Præpositi in unum conveniamus ad
 „disponenda ea, quæ curæ nostræ commissa
 „sunt, ut si quæ graviora sunt, communi
 „consilio dirigantur. Eapropter Triden-
 „tina Synodus præcepit, ut Concilia
 „quidem Provincialia, sicubi omissa
 „fuisent, pro moderandis moribus,
 „corrigen-
 „dis excessibus, controversiis*
 „com-

Sæc. XVIII „componendis, aliisque ex Sacris Ca
 „A. C. 1736. „nonibus permiffis, quolibet faltem
 „triennio, Diœcefanæ vero Synod
 „quot annis renovarentur.

„Etsi autem Venerabiles Fratres
 „Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi
 „aliique pro tempore existentes Inclytæ
 „Nationis Maronitarum, quæ ab ipsâ
 „sua origine Orthodoxam Romanam
 „fidem professa semper intactam ab in-
 „fidelibus, Hæreticis, Schismaticis
 „undique circumfidentibus cultore
 „atque Apostolicæ huic Sanctæ Sedis
 „arctissime adhærere, debitaque obe-
 „dientia obsequi studuit, ac pergit,
 „Coetus, & Synodos ejusmodi veluti
 „in speciem inter se celebrare non desi-
 „terint; nunquam tamen apud illos
 „Provinciale, seu totius Nationis Con-
 „cilium habitum fuisse constat. Quo
 „factum fuit, ut, cum nonnulla ad dis-
 „ciplinam Ecclesiasticam potissimum
 „spectantia sensim a primæva institutio-
 „ne, ac splendore declinare viderentur
 „ad eadem sustinenda reparandaque al-
 „fidue per Congregationum Venerabi-
 „lium Fratrum S. R. E. Cardinalium,
 „tum generalis adversus hæreticam
 „pravitatem Inquisitionis, tum Propa-
 „gandæ Fidei decreta super propositis
 „dubiis, & exortis controversiis edita,
 „quan-

„quantum fieri potuit, confuleretur. Sæc. XVIII.
 „Quæ certe providentia jam dudum ini- A. C. 1736.
 „ta, ac servata, & si quodammodo
 „salutaris, haud tamen satis visa fuit
 „modernis Venerabilibus Fratibus Jo-
 „sepho Petro Patriarchæ Antiocheno,
 „cæterisque Archiepiscopis, & Episco-
 „pis ejusdem Nationis Maronitarum,
 „ut votorum suorum compotes fierent.
 „Quamobrem per supplices literas exi-
 „miis singularis erga Apostolicam hanc
 „Sanctam Sedem reverentiæ, & obe-
 „dientiæ notis insignes, iterum atque
 „iterum datas, non modo abusus sen-
 „sim irreptos, ac controversias, & con-
 „fusiones pacem plerumque intertur-
 „bantes, e medio tollendas significa-
 „bant; verum enixis etiam precibus
 „tandem postularunt, ut ad gravissi-
 „mum hujusmodi negotium cum ejus-
 „dem Nationis decore atque utilitate
 „conficiendum, adlegare dignaretur
 „Apostolica Sedes Dilectum Filium Jo-
 „sephum Sinonium Assemanium, ejus-
 „dem Nationis Virum, primæ in Bib-
 „liotheca nostra Vaticana Custodiæ
 „Præfectum, Canonicum Basilicæ Prin-
 „cipis Apostolorum de Urbe, Magi-
 „strum in utraque Signatura nostra Re-
 „ferendarium, Prælatum domesticum,
 „& intimum Cubicularium nostrum,
 „quem triginta fere abhinc annis No-
 „bis

Sæc. XVIII. „bis notum, & acceptum, tum prop
 A. C. 1736. „ter obsequia sua in earumdem Congre-
 „gationum Inquisitionis, & Propagan-
 „dæ Fidei negotiis Nationum Orienta-
 „lium expediendis laudabiliter præsti-
 „ta & tot volumina, de Orientalibus
 „præsertim, aliisque rebus, jam typis
 „edita, plurimi facimus.

„Itaque fel. record. Clemens PP.
 „XII. Prædecessor noster, ex ejusdem
 „Congregationis Propagandæ Fidei
 „consilio, supplicationibus hujusmo-
 „di inclinatus, laudatum Josephum Si-
 „monium, tum suis Apostolicis in si-
 „mili forma Brevis literis, tum decre-
 „to, & Instructione super nonnullis ar-
 „ticulari peculiari reformatione dignis
 „habitis, & facultate Synodum Pro-
 „vincialem, seu totius Nationis, si opus
 „fuiſſet, congregandi instructum, ab-
 „legare dignatus fuit. Hic autem se-
 „cundis ejusdem Clementis Prædeceſ-
 „soris jussibus, ea, qua decebat, obe-
 „dientia obtemperans, Orientem con-
 „tendit. Postquam ad Libanum Mon-
 „tem accessit, Apostolica Mandata
 „decreta, & Instructionem dictæ Con-
 „gregationis in Apostolicis literis, &
 „decretis, ut præmittitur, contenta
 „iisdem Josepho Petro Patriarchæ
 „aliisque Præsulibus Maronitis expo-
 „sita.

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

„fuit. Quibus omnibus cum venera-
„tione Apostolicæ Sedi debita excep-
„tis, lectisque, unanimi consensu sta-
„tutum fuit, ut Synodus hujusmodi
„haberetur, in qua non solum recita-
„rentur, atque observanda propone-
„rentur decreta, & ordinationes dictæ
„Congregationis Propagandæ Fidei;
„verum etiam alia decreta, & canones,
„si aliquo pacto id ad Ecclesiasticam
„Disciplinam cum ejusdem Nationis
„laude reformandam illustrandamque
„necessarium, atque opportunum fuif-
„set visum, conderentur.

„Interea variis prolusionibus, &
„congressibus ante peractis, synodus
„hujusmodi, quæ jam indicta fuerat,
„in Ecclesia sub Invocatione Beatæ Vir-
„ginis Mariæ Immaculatæ Monasterii
„de Loaisa Dilectorum Filiorum Mona-
„chorum Sancti Antonii Congregatio-
„nis Montis Libani in Provincia Chef-
„roanensi Phœnicia convocata fuit. In
„ea sane, præter Patriarcham, & Ab-
„legatum hujusmodi, interfuerunt Ar-
„chiepiscopi, & Episcopi, nimirum
„quatuordecim Maronitæ, duo Syri,
„& totidem Armeni, Abbates Genera-
„les Monachorum tum Sancti Antonii
„Congregationis Montis Libani, tum
„Sancti Isaiaë, singuli cum quatuor dif-
„finito-

Sæc. XVIII
A. C. 1736.

„finitoribus, & aliis Abbatibus locali-
„bus, tam ejusdem Congregationis
„Montis Libani, quam Monasteriorum
„antiqui Instituti, locum tenens custo-
„diæ Hierosolymorum, ac totius Ter-
„ræ Sanctæ, Apostolici Missionarii om-
„nium Ordinum, qui in Syria, & Pa-
„læstina commorantur, nempe Sancti
„Francisci Minorum de observantia, &
„Capucinorum, Sanctæ Mariæ de Mon-
„te Carmelo excalceatorum nuncupa-
„torum, & Clerici Regulares Societa-
„tis Jesu, ac quamplures Archipresby-
„teri, Parochi, Presbyteri, Theologi,
„Collegii Pontificii de Urbe olim Alum-
„ni, alique Clerici, Monachi, Princi-
„pes, ac Magnates Gazeni, Hebraici,
„& aliarum Familiarum insignium Mon-
„tis Libani, & Antilibani.

„Antedicti omnes in sessionibus,
„tam matutinis, quam vespertinis, tri-
„gesima mensis Septembris, ac prima,
„& secunda diebus mensis Octobris an-
„ni 1736. habitis, insimul convenien-
„tes, postquam recitata & proposita
„fuerant decreta, canones, & articu-
„li juxta instructionem dictæ Congre-
„gationis Propagandæ Fidei, ut præ-
„mittitur, in Synodo hujusmodi con-
„dita, & contenta, non solum omnia,
„& singula comprobarunt, laudaverunt
„que

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

„que, iisque omnes, & singuli, qui
 „suffragium, & votum habebant, alii-
 „que subscripserunt; verum etiam lite-
 „ras, quibus & ea, quæ gesta erant,
 „significabant, & ipsum Ablegatum
 „propter suum zelum, prudentiam,
 „doctrinam, pietatem, sapientemque
 „in rebus gestis habitam rationem,
 „maximopere commendabant, diebus
 „tertia, quarta, quinta, septima &
 „decima quinta ejusdem mensis, & an-
 „ni datas, ad Clementem Prædecesso-
 „rem præfatum, & sæpeditam Con-
 „gregationem perferendas curarunt;
 „suppliciter exoptulantes, ut Synodus
 „hujusmodi, prævio Apostolicæ hujus
 „Sanctæ Sedis examine, censura, &
 „correctione, quatenus necessitas exe-
 „gisset, Apostolica auctoritate appro-
 „bata, & confirmata, Typis etiam
 „Arabicis dictæ Congregationis Pro-
 „pagandæ Fidei in lucem prodiret.

„Interea, dum ipse Joseph Simonius
 „Ablegatus Instructioni memoratæ Con-
 „gregationis, & bo. mem. Felicis Car-
 „dinalis Zondadari, dum viveret, Na-
 „tionis Maronitarum Protectoris, &
 „hujusmodi ad Montem Libanum Ab-
 „legationis Ponentis, mandatis obtem-
 „peraturus, & iis, qui in dicta Syno-
 „do suffragati fuerant, morem gestu-
 „ris

Sæc. XVIII. „rus, statim nonnulla in quibusdam
 A. C. 1736. „articulis, ut præmittitur, contenta,
 „ac primum hic Romæ, deinde in me-
 „morata Synodo jam discussa atque de-
 „creta, executioni mandanda curat,
 „ac præsertim omnimodam Monialium
 „a Monachis separationem; non levis
 „eundem Abligatum inter, & Patriar-
 „cham, quoad modum separationis,
 „emerfit dissensio. Accessit deinde con-
 „troversia de inhibita quacumque vel
 „modica pecuniæ summa aut aliarum
 „rerum contributione, tum in Sacro-
 „rum Oleorum distributione, tum in
 „Sacrorum Ordinum collatione, Pa-
 „triarchæ, aut Episcopis alias solvi, &
 „erogari solita. Demum de statuta
 „uniuscujusque propriæ Ecclesiæ An-
 „tistitis firma incardinatione, & Epis-
 „copatum ad certum numerum, juxta
 „solum ab ipso Patriarcha, Archie-
 „piscopis, & Episcopis subscriptum,
 „reductione, dissidium erupit. De his-
 „ce omnibus idem Patriarcha, & pet-
 „suas literas anno 1737. scriptas, & pet-
 „suum Nuntium anno 1738. hanc Ab-
 „bam Urbem assequutum, Apostoli-
 „cam Sedem consuluit.

„Narratis autem, relatisque prius
 „in sæpedita Congregatione Propri-
 „gandæ Fidei non semel habita, quam
 „pluri-

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

„plurimis, tum quoad puncta in ante-
 „dictis articulis contenta, tum quoad
 „auctoritatem legitimitatemque Syno-
 „di præfatæ, rationum momentis hinc
 „inde adductis, & accuratissime ex-
 „pensis; audita tum Venerabilis Fra-
 „tris Gabrielis Eva Archiepiscopi Cy-
 „pri Maronitæ, tum Dilectorum Filio-
 „rum Thomæ Budi Abbatis Generalis
 „Monachorum Sancti Antonii dictæ
 „Congregationis Montis Libani, &
 „Pompilii Rodata in Bibliotheca nostra
 „Vaticana Græci Scriptoris, & de re-
 „bus Orientalibus non ignari, quibus
 „Synodus præfata revidenda, & exa-
 „minanda commissa fuerat, relatione;
 „particularem Congregationem eorum-
 „dem Venerabilium Fratrum nostrorum
 „Propagandæ Fidei jam a Nobis depu-
 „tatam, coram nobis die 27. proxime
 „elapsi mensis Augusti, ponente Dile-
 „cto pariter Filio nostro Vincentio S.
 „R. E. Cardinali Petra ejusdem Con-
 „gregationis Propagandæ Fidei Præfe-
 „cto, in locum Dilecti itidem Filii no-
 „stri Caroli S. R. E. præfatæ Cardina-
 „lis Rezzonici Ponentis absentis suffe-
 „cto, habendam indiximus.

„Proposita fuerunt in Congregatio-
 „ne hujusmodi dubia, quæ sequuntur.

I. *An constet de legitimitate dictæ Synodi?*

B b 2

II.

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

II. *An Canon quoad cohabitationem prohibitam Monialium, seu Mulierum, cum Monachis, susineatur, vel quomodo moderandus?* III. *An Canon prohibens Patriarchæ quamcumque exactionem in distributione Olei Sancti Parochis, susineatur, & mereatur confirmationem?* IV. *An Canon quoad residentiam Episcoporum Maronitarum in propriis Titulis Ecclesiasticis Episcopaliis, sit approbandus; & quid quoad Appendicem Synodi Cap. 41. in qua adest divisio sedium Episcopaliis, cum limitibus Diœcesum Maronitarum, pro distributione Diœcesum in tot Episcopis, ita ut non possint amoveri a Patriarcha?* V. *An sit consulendum Sanctissimo pro approbatione dictæ Synodi etiam per Breve Apostolicum?* „Ad quæ sane dubia, omnibus sedulo expensis, per eosdem Cardinales responsum fuit. Ad primum. *Constare de legitimitate Synodi, omnibus suffragantibus.* Ad secundum. *Pro approbatione Canonis, citra tamen approbationem Monasteriorum.* Ad tertium. *Approbandum; & ad Sanctissimum, qui dignetur alio modo providere Domino Patriarchæ.* Ad quartum. *Pro approbatione Canonis demandantis Residentiam Episcoporum in Appendice Cap. 41. in quo proponuntur Metropolitanorum, & Episcoporum Maronitarum sedes, & limites.* Ad quintum.

tum. *Ad Sanctissimum, qui dignetur approbare Synodum, cum Brevis Apostolico.* Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

„Hinc est, quod nos, qui in sublimi
 „Sacrosancti Apostolatus specula per
 „Divinæ bonitatis abundantiam consti-
 „tuti, nihil optamus impensius, quam
 „ut per universam Catholicum Orbem
 „Evangelizemus, & dogmata Ortho-
 „doxæ Fidei omnes Christi-fideles edo-
 „ceamus, & Ecclesiasticæ Disciplinæ
 „præcepta intacta sanctissime servanda
 „curemus: Eapropter, omnibus, &
 „singulis dissidiis, controversiis, dis-
 „sensionibus, cæterisque quibuscum-
 „que, quæ ad hanc usque diem super
 „præmissis omnibus quocumque pacto,
 „& quomodolibet excitata fuerunt,
 „perpetuum silentium imponentes; nec
 „non omnium, & singulorum supra
 „memoratorum Patriarchæ Ablegati,
 „Archiepiscoporum, Episcoporum, cæ-
 „terorumque Nationis Maronitarum
 „hominum votis hac in re, quantum
 „cum Domino possumus, favorabiliter
 „annuere, eorumque singulares perso-
 „nas specialibus favoribus, & gratiis
 „prosequi volentes, atque Apostolicis
 „laudibus commendantes, & a qui-
 „busvis excommunicationis, suspensio-
 „nis, & interdicti, aliisque ecclesiasti-
 „cis sententiis, censuris & pœnis a ju-
 „re,

B b 3

„re,

Sæc. XVIII, „re, vel ab homine quavis occasione,
 A. C. 1736. „vel causa latis, si quibus quomodoli-
 „bet innotatæ existunt, ad effectum
 „præsentium duntaxat consequendum,
 „harum serie absolventes, & absolutas
 „fore censentes; supplicationibus eo-
 „rundem nomine nobis super hoc hu-
 „militer porrectis inclinati, de eorun-
 „dem Venerabilium Fratrum nostrorum
 „S. R. E. Cardinalium consilio, Syno-
 „dum hujusmodi, omniaque & lingu-
 „la in ea, ut præmittitur, edita Sta-
 „tuta, Decreta, Ordinationes, & Ca-
 „nones, auctoritate Apostolica tenore
 „præsentium confirmamus, & approba-
 „mus, illisque inviolabilis Apostolicæ
 „firmitatis robur adiicimus; ita tamen
 „quod per nostram prædictæ Synodi
 „confirmationem nihil derogatum esse
 „censeatur Constitutionibus Romano-
 „rum Pontificum Prædecessorum nos-
 „trorum, & Decretis Conciliorum Ge-
 „neralium super Ritibus cæterarum
 „quarumcumque Nationum, sive spe-
 „cialiter, sive generaliter factis, que
 „non obstante hujusmodi confirmatio-
 „ne, in suo robore permanere debeant;
 „ac salva semper in præmissis auctori-
 „tate dictæ Congregationis Propagan-
 „dæ Fidei, nobis tamen, ac successo-
 „ribus nostris Romanis Pontificibus
 „toties

„toties , quoties opus fuerit , super **Sæc. XVIII.**
 „præmissis omnibus prius consultis. **A. C. 1736.**

„Decernentes easdem præsentis li-
 „teras , ac Synodum , in eaque edita
 „Statuta , Ordinationes , decreta , &
 „Canones hujusmodi semper firma , va-
 „lida , & efficacia existere , & fore ,
 „suosque plenarios . & integros effec-
 „tus fortiri , & obtinere , ac ab omni-
 „bus & singulis , ad quos spectat , &
 „pro tempore quodocumque spectabit ,
 „in omnibus , & per omnia inviolabili-
 „ter , & inconcusse observari : sicque
 „in præmissis per quoscumque Judices
 „Ordinarios , & Delegatos , etiam Cau-
 „sæ Palatii Apostolici Auditores ,
 „judicari , definiri , atque interpretari
 „debere , ac irritum , & inane , si secus
 „super his a quoquam , sive Patriar-
 „cha , Archiepiscopis , & Episcopis
 „Nationis Maronitarum , tam singula-
 „tim , quam una in simul convenienti-
 „bus , sive Apostolicis Operariis , qui
 „ab eadem Congregatione ad quascum-
 „que Orbis Terrarum partes mittuntur ,
 „quavis auctoritate , etiam per hanc
 „Sanctam Sedem concessa , nisi expres-
 „sa quoad Synodum hujusmodi a no-
 „bis , & Successoribus nostris Romanis
 „Pontificibus data fuerit facultas ,
 „scilicet , vel ignoranter contigerit at-
 „tenta-

B b 4

Sæc. XVIII. „tentari. Non obstantibus præmissis
 A. C. 1736. „omnibus, & Apostolicis, ac in Uni-
 „versalibus, Provincialibusque, & Syn-
 „nodalibus Conciliis editis generalibus,
 „vel specialibus constitutionibus, & ordi-
 „nationibus, cæterisque contrariis
 „quibuscumque.

„Cæterum quidquid quoad omnia,
 „& singula dubia antedicta, aliaque
 „quæcumque pro totius Nationis Ma-
 „gionitarum splendore, utilitate, pace,
 „ac concordia proficuum, ac salutare
 „fore noverimus, per alias nostras in
 „simili forma Brevis Literas cumulate
 „declarabimus“.

*in Præf. ad
 tom. 5. Ka-
 lend. Eccl.
 univers.*

Præterea, idem Pontifex, ut me-
 morat ipsemet Affemianus nonnulla
 dubia, quæ idem Patriarcha circa
 Canones in hac Synodo promulgatos
 tam quoad omnimodam Monialium
 Monachis separationem, quam quoad
 Sacrorum Oleorum distributionem, at-
 que uniuscujusque Ecclesiæ Antistitis
 firmam inordinationem, & Episcopa-
 tum ad certum numerum juxta solium
 ab ipso Patriarcha, Archiepiscopis &
 Episcopis subscriptum reductionem,
 anno 1742. die decima quarta Februa-
 rij Constitutione Apostolica, præter se-
 dium ac Diocesum Episcopatum nu-
 merum decidit, & Canonem, quo om-
 nimoda Monialium separatio præscri-
 bebatur,

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

bebatur, probandum esse edixit: de-
 mum quoad S. Oleorum distributionem
 præcepit, ut eadem pecuniarum obla-
 tiones, quæ, cum S. Olea a Patriar-
 cha distribuere, eidem ad susten-
 tanda Patriarchalis officii onera exhi-
 beri consueverant, nomine subsidii
 charitativi ad omnem propellendam
 simoniæ suspicionem deinceps Patriar-
 chæ traderentur, hacque ratione Pon-
 tificis æquis hujus Patriarchæ postulatis
 benignissime prospexit. Et tamen,
 quod mirum est, nec Synodi Patres,
 nec Clemens XII. nec Benedictus XIV.
 ambo illuminatissimi Pontifices, nihil
 omnino in Maronitis reperere, quod
 plenæ cum Ecclesia Catholica unioni
 contrarium esset. Hæc ergo publicæ
 fidei monumenta evolvere, non pigeat
 A catholicos, si deinceps de Maronita-
 rum Religione &c. Historiam concinna-
 re moliuntur, ne tam foedis hallucina-
 tionibus sese omnium ludibrio expo-
 nant.

§. LXXV.

*Principes atque Illustres hoc anno
 denati.*

Fuit hic annus plurium Principum,
 Præsulumque obitu memorabilis;
 B b 5 præ-